

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Poniedziałek dnia 27 Października r. s. 1824 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Ostatnia data gazet sankt-petersburskich jest dnia 18 października.

We wtorek, d. 14 t. m., jako w rocznicę Wysokich narodzin NAYJAŚNIEJSZEY CESARZOWEY JERMOŚCI, MATKI, śpiewane było uroczyste *Te Deum*, w cerkwi katedralney Najswiętszey Panny Kazańskiej, i w innych kościołach stolicy. Wieczorem miasto było oświecone. (C. I.)

Przez naywyższy dyplomata, datowany we wsi *Bajki*, w gubernii orenburskiej, d. 19 września, rzeczywisty radca stanu, *Mellin*, zarządzający czasową kommissyą rachunkową, mianowany kawalerem orderu s. *Anny* 1szej klasy.

W Naywyższym Ukazie do Rządzącego Senatu, pod dniem 25 września, wyrażono: „Byłemu Horodniczemu miasta *Starey-Russy*, które podług Ukazu do Rządzącego Senatu, pod dniem 14 przeszłego sierpnia, przeszło pod wiedzę Zwierzchności osad wojskowych, Rady Kollegialnemu, *Morkownikowu*, i będącemu bez obowiązków, Rady Kollegialnemu, *Smitawi*, Rozkazuję zostawać przy Głównym Naczelniku nad osadami wojskowemi, do szczególnych poruczeń.

Przez Naywyższy Ukaz do Kapituły Orderów rossyjskich, z dnia 19 września, pierwszy kontroler czasowej kommissyji rachunkowej, assessor kollegialny, *Popow*, w nagrodę odznaczających się prac w rzeczach służby, mianowany kawalerem orderu s. *Anny* 2giej klasy.

Przez Naywyższe Ukazy, objawione Rządzącemu Senatowi:

Przez Pana Ministra Skarbu.

Dnia 4 października. JEHO CESARSKA MOŚĆ, stosownie do podania Komitetu PP. Ministrów, w dniu 5tym sierpnia r. t., Nayłaskawiey rozkazać raczył: znajdującego się w instytucie sankt-petersburskim leśnym, cudzoziemca *Juliusza fon Branke*, po przyjęciu przez niego wiecznego poddaństwa w Rosyi, przeznaczonemu do umieszczenia w wydziale leśnym, nagrodzić rangą 14 klasy.

Przez P. Zarządzającego Ministerjum spraw wewnętrznych.

Dnia 7 października. JEHO CESARSKA MOŚĆ Naywyższy rozkazać raczył: sprawującego obowiązki horodniczego, w mieście *Kozłowie*, w gubernii tambowskiej, odstawnego majora *Jesipowa*, utwierdzić w tym obowiązku.

Przełożenie Rządzącemu Senatowi Ministra Sprawiedliwości, P. Jenerała piechoty i Kawalera *Xiążęcia Łobanowa-Rostowskiego*, dnia 19 września r. t.

Rządzącemu Senatowi z przełożenia P. Ministra Sprawiedliwości, pod dniem 18 sierpnia przeszłego 1822 roku wiadome, Naywyższy utwierdzone dnia 1 tegoż sierpnia postanowienie Komitetu PP. Ministrów, przez które, ze względu na niewinne usunięcie od obowiązków, straczonego powiatowego kirsanowskiego, rady honorowego *Denisowa*, Rozkazano cały czas, od dnia usunie-

nia do dnia ukończenia się jego sprawy w sądzie, policzyć *Denisowemu* za rzeczywistą służbę.

Po tym, na rozkaz Naywyższy, wniesione zostały do Komitetu PP. Ministrów, przez P. Jenerała artylleryi Hrabiego *Arakczajewa*, dwie naypoddanniejsze prósy pomienionego *Denisowa*, o nagrodzenie go za odznaczenia się, okazane przezeń w służbie za bytności straczym powiatu kirsanowskiego, i za niewinne usunięcie od tego obowiązku.

Komitet, po otrzymaniu, od P. Ministra Sprawiedliwości, na te prósy należytych wiadomości, znalazł, iż chociaż ze względu na niewinne usunięcie rady honorowego *Denisowa* od tego obowiązku, przez postanowienie Komitetu Naywyższy potwierdzone, zostało rozwiązaniem: cały czas bytności jego pod sądem policzyć za rzeczywistą służbę, ale to nie stanowi dla niego rzeczywistego wynagrodzenia: gdyż on, nie mając ustanowionego Ukazem d. 6 sierpnia 1809 roku attestatu, nie może byćz podniesiony do rangi następującej; zaczętno Komitet uznał rzeczą sprawiedliwą, oprócz naznaczonego jemu pierwsiy wynagrodzenia za cały czas usunięcia do dnia skończenia się sądu, nagrodzić go ze skarbu placą stosownie do obowiązku straczonego powiatowego, który on sprawował, i na przyszłość wypłacać ją aż do przeznaczenia go do innego jakiegomuysca.

Na posiedzeniu zaś d. 9 września oświadczone Komitetowi, że postanowienie to Naywyższy potwierdzone.

Ukazy Rządzącego Senatu:

O przepuszczeniu przywożonych do Rosyi tabaki i porteru, pochodzących z Królestwa Polskiego, za opłatą naznaczoney poszliny.

Rządzący Senat, wysłuchawszy przedstawienia P. Ministra Skarbu, iż dnia 11 przeszłego lipca P. Zarządzający Ministerjum spraw zagranicznych oświadczył P. Sprawującemu obowiązki Ministra Sekretarza Stanu Królestwa Polskiego, iż JEHO CESARSKA MOŚĆ Naywyższy Rozkazać raczył, iżby przywożone do Rosyi tabakę i porter, pochodzące z Królestwa Polskiego, przepuszczane były: pierwsza za opłatą połowy poszliny, naznaczoney od tabaki przywożoney zagranicznej, a drugi za tęż poszlinę, jaka naznaczona od porteru zagranicznego, z tém, iżby przy nich składane były świadectwa pochodzenia. P. Minister Skarbu, donosząc Rządzącemu Senatowi o tym Naywyższym Reskrypcie, prosił podać to do powszechney wiadomości, przydając, że względem przywiezienia go do skutku do urzędów tamozennych czynione zostało należyte rozporządzenie. Rozkazali: dla należytey o tym Naywyższym JEHO CESARSKIEY MOŚCI rozkazie wiadomości, powszechnego obwieszczenia i powinno, co do kogo należeć będzie, wykonania, posłać Ukazy do wszystkich Rządów gubernialnych i obwodowych, do Wojskowej Kancellaryi Wojska Dońskiego, także do miysc Urzędowych, do PP. Ministrów, Kontrolera Państwa, Wojennych Jenerał Gubernatorów, Wojennych Gubernatorów zarządzających sprawami cywilnemi, Jenerał Gubernatorów i Wojskowego Atamana Wojska Dońskiego; a do Najswiętszego Rządzącego Synodu, do Depart-

mentow Rządzącego Senatu Sankt-petersburskich i Moskiewskich i do ich Powszechnych Zebrań przesłać uwiadomienia. Dnia 25 września 1824 roku. (Z 1go Departamentu).

KRÓLESTWO POLSKIE.
Warszawa d. 31 października.
(z Kuryera Warszawskiego).

Adjutant J.C.M. Wielkiego Xięcia MIKOŁAJA, Półkownik Kaweryn, przybył z Berlina do Warszawy.

Niedawno w województwie sandomirskiem wydarzył się przypadek, iż włoścjanin struł się przez nierostropne użycie rośliny jadowitej, zwanej powszechnie *Szałę jadowitą*, którą tenże miał być korzeniem selerowym. Stosownie w tej mierze ostrzeżenie z opisem tej rośliny i wskazaniem środków ratunku na podobne niezozęśliwe wypadki, znajduje się w dziennikach urzędowych wojewódzkich. (Wypis z dziennika wojewódz. kaliskiego Nr 25).

Niedawno pod *Międzyrzeczem* na Podlasiu polując, uszczwano *czarnego lisa*, co u nas jest rzadką osobliwością.

Drzewo opałowe tej jesieni w *Warszawie* nierównie jest droższe, niż było przed kilką laty poprzedzających.

Tey jesieni w wielu okolicach po wsiach w domach mieszkalnych szuka schronienia, znaczna ilość myszy polnych, w niektórych domach już ich widziano w niezmierniej liczbie. Także i rozmaite ptastwo, a nawet kuropatwy, zbliżają się do domów; co miałyby przepowiadać tęgą zimę.

GALICJA I LODOMERYA.
Lwów d. 19 października.
(z Gazety Warszawskiej.)

Sejm przez N. Pana najwyższym patentem z d. 19 sierpnia r. b. rozpisany, dnia wczorajszego uroczystie zagajony został.

Onegdaj o godzinie iszey z południa C. K. Nadworni Kommissarze: JW. Ignacy Hrabia *Krasicki*, deputat wydziału stanowego, i W. Jan *Uruski*, honorowy deputat tegoż wydziału, okazali przed JW. tych Królestw gubernatorem swoje pełnomocnictwa.

W dniu zagajenia seymu C. K. woysko i milicya krajowa stanęły w paradzie. JW. Gubernator, jako Prezes stanowy, jechał w uroczystym powozie sześciema końmi, przed którym szła liczna służba w barwie, a po obu stronach powozu, domownicy. W powozie parokonnym torowali drogę dwaj gubernialni sekretarze, jako aktuarysże seymu.

Przy wchodzie do biblioteki uniwersyteckiej, jako miejsca obranego na publiczne posiedzenia tegorocznego seymu, przyjmowali JW. Gubernatora: JW W. Dygnitarze koronni i odprowadzali go na miejsce dla tegoż wyznaczone.

Po odczytaniu najwyższych reskryptów, wydanych do prezesa stanowego i wszystkich czterech stanów tego Królestwa, tak w niemieckim, jak w polskim języku; Prezes seymu miał stosowną mowę, a potem wyznaczył deputacyą po JW W. Kommissarzy seymowych, do której należeli: W. JX. *Bem* kanonik JW. Hrabia *Cypryan Komorowski*, *Tymoteusz Rudnicki*, i vice-burmistrz *lwowski de Friedberg*.

Pośród tego, aż do przybycia JW W. Kommissarzy seymowych, W. *Badeni*, deputowany wydziału stanowego odczytał urzędowe zdanie sprawy o skutkach działalności wydziału z roku zeszłego.

Uroczysty wjazd JW W. C. K. Kommissarzy nadwornych nastąpił sposobem zwyczajnym po godzinie litay.

U wchodu biblioteki uniwersyteckiej przyjmował ich JW. Prezes stanowy i JW W. Dygnitarze koronni, którzy ich na miejsce oznaczone odprowadzili.

Tu pierwszy kommissarz seymowy, JW. Hrabia *Krasicki*, miał mowę. w ciągu której odczytane były Najwyższe reskrypta i królewskie po-

stulata, tak w niemieckim, jak i w polskim języku.

Następnie JW W. Kommissarze odjechali, odprowadzeni w sposób poprzedniczy przez członków seymowych.

Po tém wszystkim JW. Prezes seymu i JW W. Dygnitarze koronni ze wszystkimi członkami stanowemi oddali uroczyste odwiedziny JW W. C. K. Kommissarzem seymowym.

A U S T R Y A.

Wiedeń d. 19 października.
(z Gazety Warszawskiej)

Pismem gabinetowem, wydanem d. 17 b. m. N. Cesarz Jmé raczył mianować Michała Hrabiego *Nadasd*, prezesa C. K. powszechny izby nadwornej, C. K. Ministrem przychodów, ze względu, iż piastując swój urząd, kierował oraz tymczasem rzezonem ministerjum z zupełnem najwyższem zadowoleniem.

— Dnia 20. —

N. Cesarz Jmé nie tylko zezwolił na utworzenie towarzystwa ogniowego w tutejszey stolicy, i istnienie jego przez lat 50, lecz nawet okazał mu wysokie swoje względy. Zaraz przy otwarciu subskrypcyi, rozebrano wszystkie akcye w liczbie 2000. Dyrekcyja zaczęła od d. 18 b. m. zabezpieczać szkody przez pożar zrzadzone, tak w kraju jako też za granicą, a fundusz w ilości 2 milionów złotych ryńskich pieniędźmi konwencyonem, jest dostatecznie zaspakajającym.

Dnia 18 b. m. odprawił się w zwyczajnym sposobie w *Pradze* tegoroczny sejm królestwa czeskiego, na którym podano najwyższe postulata. Przewodniczył obradom Hrabia *Franciszek Antoni Kolowrat Liebstejnski*.

N I E M C Y:

Od brzegów Menu d. 18 października.
(z Gazety Warszawskiej.)

W liczbie cudzoziemców, bawiacych w *Dreznie*, znajduje się także syn marszałka *Lannes* młody Xiążę *Montebello*, który, jak słychać, ma weyść w związku małżeńskie z pewną Hrabinią. Dnia 10 b. m. przybył tam także Xiążę *Waltgenstein z Paryża*.

Wielki Xiążę darmstadtcki wydał postanowienie, iż w *Darmstadt, Giessen i Moguncyi*, jako stolicach prowincjonalnych będzie osobna kommissya szkolna, która ma mieć dozór nad wszystkimi szkołami publicznymi i prywatnymi w prowincyi, dając baczość na naukę i obyczaj, utrzymanie plani uczenia, karności, oraz na pilność i zasady moralności nauczycieli.

Gazeta, *le Conservateur Impartial*, pod d. 11 października z *Auszpurga*, umieściła następujący wyjątek z gazety *Powszechny Niderlandzkiej*.

Triest d. 3 października. Podług wiadomości, odebranych z *Korfu* d. 20 września, potrzebujących jeszcze potwierdzenia, admirał grecki *Misaulis*, uderzył na flotę egipską pod *Zea*, chcąc wylądować w bliskości *Aten*, spalił jej 3 fregaty, zabral wiele statków wojennych i 80 przewoźnych, a resztę rozproszył. Biega także pogłoska, iż *Ibrahim* basza znajdował się na okręcie zapalenym. Taż sama pogłoska tylko z niektórymi odmianami biegała i w *Smyrnie*. Wszelako należy ją przyjmować z niepewnością do nadejścia prawdziwszych wiadomości.

H I S Z P A N I A.

Madryt dnia 30 września.
(z Gazety Warszawskiej.)

Wszyscy ministrowie, wielu członków rady stanu i rady kastylijskiej, oraz wszyscy posłowie zagraniczni, wyjechali ztąd do *Esturialu*, dla złożenia Królowi Jméi powinszowania w rocznicę powrotu jego z niewoli.

Rada Kastylijska ogłosiła, iż wszyscy nauczyciele prywatni i utrzymujący pensye młodzieży płci obojey, obowiązani są nanowo składać kwalifikacye.

Intendent policyi w *Barcellona* cofnął z wyższego polecenia rozkaz, zabraniający bawić w tém mieście tym wszystkim, którzy, uchodząc z prowincyi dla przesładowania i niespokojności, szukali tam schronienia.

— Dnia 7 października —
(z *teyże gazety*).

Mówią, iż d. 28 z. m. zawarty został układ względem pożyczki 2 milionów fr., której się trzech bankierów paryzkich pod korzystnymi warunkami podjęło. Pożyczka zaciągnięta przez stany nie jest uznana.

Ochotnicy królewscy przyprowadzają tu ze wsi i miast różne osoby, podeyrzane o knowanie spisków.

Sąd wojenny wyda wyrok na jenerała porucznika *Cappons*, oskarżonego, iż w roku 1814 pierwszy podał Królowi Jmci konstytucyę, a później przewodniczył w sądzie wojennym, który porucznika *Goiffieu* na śmierć żkazał.

Dnia 20 z. m. znieważono w *Bilbao* margrabię *Villarías*. Wypadki w *Turifa* tak oburzyły mieszkańców, iż niedowierzają władzom, które się dosyć surowemi nieokazują.

— Dnia 8. —

Zdaje się, iż uwięzienie byłego ministra *Erró* i byłego jenerałnego kassyera *Elizalde*, nie pochodzi z przyczyn politycznych, lecz z administracyi skarbu wczasy rejencyi. Ze zaś to uwięzienie nastąpiło dopiero po powrocie ministra *Zea Bermudez*; domyślają się więc, iż miał sposobność dowiedzenia się w *Londynie* i *Paryżu* o różnych stosunkach, zaciągniętych wtedy pożyczki, a zwłaszcza względem prowizyi.

Madryt dnia 3 października.

(z *Korrespondenta Warszawskiego*).

Zapewniają, iż *Don Wiktor Saez*, były minister interessów zagranicznych, który niedawno został biskupem *Tortozy*, uda się do *Rzymu*, dokąd go *Papież Leon XII* na urząd powołał.

Osoby z *Madrytu* wygnane zbierają się w miastach prowincjonalnych: i tak w miasteczku *Reus* znajduje się ich przeszło 600. Pewien właściciel z *Pobleda* chciał niedawno udać się z *Reus* w towarzystwie kilku przyjaoiół do swojej majątności; lecz go wieśniacy wystrzałami karabinowemi przyjęli.

Zapewniają, że rząd hiszpański czynił przedstawienie rządowi francuzkiemu, ażeby wojsko francuzkie pozostało jeszcze w kraju przez 6 miesięcy, rachując od 1 stycznia roku przyszłego.

— Dnia 7 —

Sprawa, rozpoczęta przeciw konstytucyjnym korregidorom stolicy, odbywa się publicznie; słownie do szerególnego polecenia Monarchy, obwinieni tylko na kary pieniężne mają być skazani.

Hrabia *Ofalía* został uwięzionym w *Almóra*. Kilku ochotników zeszło go przy tej okolicznosci; uwięziono także wielkorządców w *Alkanče* i *Kartagenie*.

Król wyjedzie z *Escurialu* do *la Grange*. W tych dniach spodziewany jest w *Madrycie*, oyciec Królowey Jmci. Minister sprawiedliwości *P. Calomarde* bawi ciągle przy Królu.

— Dnia 7 —

(z *Gazety le Conservateur Impartial*).

Gazeta madrycka, doniosłszy o śmierci *Iturbide*, przydała następującą uwagę: „Tak więc Opatrzność Bozka karze zbrodniarzów za złe czyny. W tém samym miejscu, gdzie one popełnili. *Mina* i *O'Donoju*, tudzież zdrajca *Iguala*, skończyli równie nieszczęśliwie, jak *Iturbide*. *Riego* odniósł karę za swoje występki w tey samey stolicy, która była świadkiem tyłu jego zbrodni. Mniemanie tych, którzy utrzymywali, iż *Iturbide* działa półtęg rozkazów Monarchy Hiszpańskiego, było równie dziwnym, jak wszystkie wyobrażenia, rodzące się w głowach radykalistów i liberalistów. Nigdy *Ferdinand VII*, niechwytał się tak निकчемnych środków; nigdy nieubżywał zbrodniarskiej ręki, nawet do czynienia dobrze “

Od granic hiszpańskich dnia 4 października.

(z *Gazety Warszawskiej*)

Listy z *Madrytu* donoszą, iż rząd hiszpański czynił u dworu londyńskiego nowe przedsta-

wienie, aby zbiegłym z kraju hiszpanom niepozwolono przytułku w *Gibraltarze*. Niewiadomo jeszcze jaki skutek to przedstawienie odbierze; tymczasem uważano, iż władze angielskie w *Gibraltarze*, stosując się do odebranych od dworu swego przepisów, nie dozwoliły hiszpanom uzbrajać się w *Gibraltarze*.

— Dnia 8. —

Wiadomości odebrane od niejakiego czasu z prowincyi *Galióyi*, nie są bardzo zaspakajające. Wichrzyciele, podburzeni od byłego ministra stanów, który zbiegł do *Portugalii* usiłują rozpostrzenić niezgody.

PORTUGALIA.

Lisbona dnia 29 września.

(z *Gazety Warszawskiej*).

Zabroniono przybywać do kraju naszego każdemu hiszpanowi, któryby nie miał pasportu podpisanego przez posła portugalskiego sprawującego interessa przy dworze *Madryckim*.

FRANCYA.

Paryż, dnia 16 października.

(z *Gazety Warszawskiej*).

Dzielo Pana *Salvandy* pod napisem: *Nowy Rząd i dawni ministrowie*, czyni tu wielkie wrażenie. *Dziennik Rozpraw* umieszcza z niego niektóre wyjątki: „Nie niemasz łatwiejszego (wyrażono w nim) jak znaleźć stróny, które wydają dzwięk w sercach wszystkich francuzów. *Napoleon* umiał tém słowem: *Sława*, przywiązać wszystkich do swojej gwiazdy szczęścia; a *Karol X* uymuje sobie serca przez łagodność, i ludzkość; przyrzeka dobre prawa. Będziemy więc mieli jedność, bogactwo; trzeba tylko jednego znaku, a *sława* połączy się z temi korzyściami. Wie Król, jak ma uważać o czę deklamacye przeciw terazniejszemu ukształceniu. Widział *Francyę*, obalającą tron starszego swego brata; widział ją bogatą i z uszanowaniem, oraz ze smutkiem schylającą głowę, podczas parady pogrzebowey drugiego brata. Ościenny kraj uczy go przykładem swoim, jak smutne skutki ciemnota i ubóstwo sprawić mogą dla narodu; wie, iż jak oświata i bogactwo zgromadzone w niewielu rękach, rozwalniają wszystkie węzły moralności i posłuszeństwa, tak przyzwójcie rozdzielone utwierdzają porządek. *Karol X* panować będzie, przez umiejętność, obyczaje i prawa: bo kocha *Francyę*. Zna on swoje przeznaczenie; spodziewamy się więc z uszanowaniem, iż Monarcha i czas spełnią życzenia nasze dla dobra oyczyzny.“

Zamordowanie dwoyga dzieci w lasku *Vincennes* jest ciągle przedmiotem rozmów w tutejszey stolicy. *Papavoine*, podeyrzany o tę zbrodnię, i uwięziony, jest synem sukienika w *Mouy*. Został dawniej w służbie morskiej, a po śmierci oycy objął fabrykę jego, która była w kwitnym stanie. Majątek jego wynosił blisko 70,000 franków. Jak obojętnym okazał się przy obejrzeniu ciała zabitych dzieci, tak się mocno zmieszał, gdy w mieszkaniu swoim musiał wydać wszystkie papiery. Nogi zaczęły mu drżeć, i bez trzymania pod rękę, nie mógł stać. Jest rzeczą, godną uwagi, iż tego samego dnia, kiedy *Papavoine* popełnił zabójstwo, matka jego w *Mouy* wystawiła wioskę swoją na sprzedaż przez licytacyę.

Onegdaj sąd tutejszy wydał wyrok na 3 kobiety, które ukradły siedmioletnie dziecię płci męskiej. Jednę skazano na 10letnie więzienie, 2gą na 6letnie, a 3oią na pięcioletnie więzienie. Oprócz tego, wszystkie 3 mają stać pod pręgierzem, zapłacić rodzicom dziecięcia 500 fr., ponieść wszystkie koszty sądowe, i przez całe życie zostawać pod dozorem policyi.

Dziennik Gwiazda umiescił następujący artykuł: „Odebraliśmy wiadomość ze *Stambułu* dochodzące do d. 17 września, i możemy za prawdę ich ręczyć. Wielki wezyr *Ghalib* basza został złożony z urzędu, i uda się do *Gallipolis*. Spodziewają się także oddalenia *Muftego*. Według listów z *Palras*, naprzeciw *Stanchó*, pod d. 8 września, widziano tam d. 5 t. m. flotę grecką złożoną z 74

okrętów. Wysłano 9 statków palnych: Flota Egipska wyjechała kotwicę i zaczęła strzelać; grecy nieboją się nikogo; panuje obawa względem floty egipskiej. List ze *Stancho* pod dniem 25 sierpnia donosi o bitwie, stoczony na morzu w dniach 22 i 23 sierpnia, między flotą grecką i turecką, z pomyślnym wypadkiem dla greków. Strata muzułmanów ma być znaczną. W kilka dniach utracili pod *Samos* 60 statków i 17.000 ludzi. Korwetę nieprzyjacielską, na której znajdowało się 400 Turków przyprowadzono do *Idryi*. Na stałym lądzie posunęli się grecy aż pod bramy *Laryssy*. Kapitan basza miał z floty egipskiej odwołać 17 okrętów, należących do potęgi morskiej W. Sultana. Nie wątpią, iż z powodu zwycięstwa greków na morzu, kapitan basza utraci życie. Przeznaczają już baszę w *Scio* na następcę jego.

— Dnia 19 —

Papavoine, podeyrzany o zabójstwo dwojga dzieci w lasku w *Vincennes*, okazuje ciągle obojętność i oświadcza, iż jest niewinnym. Na onegdajszym atoli badaniu, widać było łzy w oczach jego; powiedział jednak, iż mu je wycisnęła myśl o smutku, jakiego dozna matka jego, gdy się dowie o oddaniu go pod sąd.

Odebrany tu list z *Tryestu* pod d. 4 b. m. donosi, iż admirał grecki *Miaulis* rozproszył zupełnie flotę egipską. Uderzył d. 5 września przy *Eos*, walczone 7 godzin i *Reala-Bey* (kontradmirał) utonął z największym okrętem. Reszta floty egipskiej uciekła częścią ku *Alexandryi*, częścią ku *Rhodus*, a trzeci jej oddział szukał ocalenia w Porcie *Suda*, na wyspie *Kandyi*. Ogień i balwany morskie zniszczyły wojsko, którem *Mehmed Ali* basza chciał zdobyć Moreę.

— Dnia 18 —

(z *Kuryera Warszawskiego*.)

Urzednicy, przełożeni nad dobrami narodowymi, ukończyli niedawno ogólne rachunki, z których się pokazał następny wypadek, względem ilości i ceny nieruchomości, czyli dobr ziemskich, przedanych na mocy prawa konfiskaty:

Przyczyna konfiskaty.	Ilość przedaży.	Cena nieruchomości.
Emigrantów	246 000	1,050 000 000
Skazanych wyrokiem	15 000	20 900 000
Wywiezionych z kraju	16 000	20,400 000
w Ogółe	458 000	1,091 300,000

Cena takowej przedazy za papierowe pieniądze zredukowana jest na gotowiznę, stosownie do wartości papierów w czasie nabycia. Z summy 1,091,300,000 franków, które składają ogólną cenę przedanych nieruchomości, odtrącić wypada długi, opłacone przez rząd wierzycielom emigrantów, skazanych wyrokami i wywiezionych z kraju.

A N G L I A.

Londyn dnia 9 października.

(z *Gazety le Conservateur Impartial*.)

Ajent gospody *Lloyds*, w *Hull*, donosi następujące wiadomości o wyprawie kapitana *Parry*: Kapitan *Wilkinson*, dowodzący okrętem, który wyszedł na połow wielorybów, widział okręty tej wyprawy d. 17 lipca pod 70 stopniem i 5ciu minutami szerokości. Przerzynały się one przez lody, które nie tak były gęste, jak zwyczajnie. Po uczynionych doświadczeniach przy wejściu do cieśniny *lankasterskiej*, kapitan *Wilkinson* nie wątpi o szczęśliwym wypadku żeglugi kapitana *Parry*.

Czytano na giełdzie listy z Hiszpanii, zasługujące na zupełne zaufanie, a donoszące, iż w porcie *St. Marie* najeto 6 wielkich okrętów, dla płynienia do *Ferolu* i zabrania tam 3,000 wojska liniowego, w celu przewiezienia go do *Havanny*.

Niez mordowany podróżujący *J. D. Cochrane* d. 8 ostatniego sierpnia przybył do *Barbady*. Udaje się on do Ameryki południowej; chęcią jego jest zwiedzić pieszo część tego nowego lądu dotąd jeszcze nieobeyrzaną, i wstąpić na wierzchołki gór *Andów*.

W Anglii w Kantonie *Ashton-under-Line* od-

kryto niedawno nową sektę: Założoną była przez niejaka wielką kapłanicę, nazwiskiem *Johannę Southcott*. Przyznając w zupełności bóstwo Chrystusowi i potrzebę chrztu, ta kobieta utrzymuje, podług samego przykładu naszego Zbawiciela, że obrzezanie jest ustawą bożką. Wiele dzieci zginęło ze skutków tej operacji; a ostatnią razą syn bogatego węglarza tylko kilka dni przeżył. Ten wypadek doszedł do wiadomości Koronera *Ashton*; ten urzędnik zwołał natychmiast przysięgłych, którzy po obejrzeniu ciała zmarłego dziecka, jednogłośnie uznali człowieka, nazwiskiem *Lees*, który robił operacyę, winowaycą za popełnione zabójstwo rozmyślne. Ten kapłan nowej sekty wnet został uwięziony, i będzie na następnym posiedzeniu w *Lancaster* sądzony.

Londyn d. 10 października.

(z *Korrespondenta Warszawskiego*.)

Mamy tu listy od oficerów naszych z *Rangoon*, w których donoszą, że Królowa *Dallii*, miasta przeciwległego *Rangoon*, już tysiąc ludzi zebrała i palisady naokoło miasta zakłada. Wysłano podjazdy dla powzięcia bliższych w tej mierze wiadomości; lecz na *Dallii* wtenczas dopiero uderzą Anglicy, gdy Królowa całą swą siłę zbroyną zbierze, ażeby tę siłę zniszczyć od razu. Niebawnie wysłaną będzie wyprawa przeciw *Proome*, na właściwe granice królestwa birmanów. To miasto większe jest od *Rangoon*, i otoczone tylko wałami ziemnymi i palisadami; nie będzie więc trudnem do zdobycia. Ze jednak mamy wiadomość, iż postanowiono bronić się w niem do upadłego, 3,000 przeto wojska wysłanego tam będzie.

Londyn dnia 12 października.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Lord *Strangford*, poseł nasz w *Stambule*, otrzymał dostojność Barona *Cloutraf*.

Gazeta Dworska tutajsza donosi o odroczeniu obrad Parlamentu do d. 4 listopada.

Odebrane tu listy z *Misselungi*, pod dniem 11 sierpnia, potwierdzają wiadomość o śmierci Lorda *Karola Murray*, syna *Xięcia Otol*. Umarł w *Gastani* na nieznośny ból głowy. Miał dopiero lat 25, i nie go wstrzymać nie mogło, od pójścia za uczuciem serca swego. *P. Sessini*, w którego domu mieszkał, starał się o wszelkie dla niego wygody. *Xiągę Alexander Maurocordato*, dowiedziawszy się o chorobie lorda, posłał natychmiast lekarza *Melingen* do *Gustani*, lecz ten przybył zapóźno. Na pogrzebie był między innymi obecnym generał grecki *Konstanty Bozzaris*; wszyscy *Sulioi* z mnóstwem ludu odprowadzili go do grobu. Arcybiskup *Chorilo* miał piękną mowę pogrzebową.

Fabryki przedzenia w *Glasgowie* nie są czynne blisko od miesiąca, z powodu, iż robotnicy wymagali większej płacy. Pewny właściciel tamtejszej fabryki, przyjął innych ludzi, którzy się w 6ciu dniach tej roboty nauczyli; podobnego sposobu użył także niedawno w Anglii jeden z właścicieli fabryk; lecz z początku musiał wezwać pomocy zbroynnej siły.

Listy godne wiary z *Paryża* donoszą, iż zwoleli Króla Jmci Francuzkiego zmniejszenie wjezystej prowizyi ma być do lat dwóch wstrzymanem.

Zmarły major *Cartwright* zostawił testament, w którym swoje wszystkie patriotyczne życzenia zapisuje ooczyźnie: „Oby Anglia (wyrzą między innymi) przez zbawienne reformy odzyskała utraconą wolność. Tym celem powinna przestać zdobywać kraje, które mały obwód mają, lecz niekstałtnie wzrastają tak, że jak przewrócone piramidy, cienkim wierzchem stoją na ziemi a szerokiemi spodem wznoszą się w powietrzu.“

Gazeta *Oxfordska* donosi znou o nieszczęściu pewnego żeglarza powietrznego. Owczarz postrzegł zrana, iż coś leży na polu, mniemał, iż krowa. Zbliżywszy się poznał, iż to był balon, a w łódce leżał umarły człowiek, który miał czaszkę zgnicioną i prawą rękę złamaną.

— Dnia 15. —

Odebrane tu listy z *Alexandryi* (w Egipcie) pod dniem 3 sierpnia donoszą: iż morowe powietrze ustało tam i w *Kairze*; od lutego aż do końca lipca sprzątnęło przeszło 15,000 ludzi ze świata.

PODATEK.

Wilno dnia 27 Października o. s. 1824 Roku.

WŁOCHY.

Od granic włoskich d. 9 października.

(z Gazety Warszawskiej.)

Dnia 27 zeszłego miesiąca Oyciec s. zwiędził galeryą muzeum kapitolńskiego i kilka więzień. Uwolniono 3 osoby uwięzione za długi, które Oyciec s. zapłacił.

Bankier *Welz* wydał w *Neapolu* dzieło o kredycie, i przypisał je ministrowi skarbu *Medicis*. Wystawia użyteczność banków prywatnych.

— Dnia 13 —

Jenerał *Adam*, naczelny kommissarz angielski na wyspach jõeskich, zakazał (jak słycać) wszystkim okrętom angielskim i jõeskim, aby nie czyniły usług turkom. Jeśliby zaś płynęły pod banderą turecką, w tym razie grekom podług odezwy ich, służyć będzie prawo zniszczenia takich okrętów: a płynące pod banderą europejską będą mogły tylko zabierać na skarb, pozwalając ludzom okrętowym udać się, dokąd chcą. Zdaje się, iż zakaz ten jest skutkiem późniejszych układów z rządem greckim.

SZWECYA.

Sztokholm dnia 8 października.

(z Korrespondenta Warszawskiego.)

Król nasz postanowił uchwałą swoją z dnia 4 z. m., iż nikt za karę do służby wojskowej oddanym być nie może. W skutek tey uchwały zmieniono artykuły Kodexu wojskowego, przepisyjące przedłużenie czasu służby za zbiegostwo, lub zatracenie przedmiotów, do ubioru lub uzbrojenia służących.

TURCJA.

Od granic tureckich d. 9 października.

(z Gazety Warszawskiej.)

Rozeszła się w *Stambule* pogłoska, iż przez okropne trzęsienie ziemi znaczna część *Jerozolimy* zamieniła się w gruzy. Meczet *Omara* (dawniey Kościół *Salomona*) i święty Grób są (jak słycać) zupełnie zniszczone.

Kapitan *basza* kazał uciąć głowę *Achmedowi* *Bejowi*, dowódcy spaloney przez greków fregaty; takiegoż losu doznał kapitan *Bey*.

Tak w *Stambule*, jako też na przedmieściu *Pera*, panuje spokojność. Przeszły wielki wezyr dowiedziawszy się nie dawno o niejakich rozruchach w pobliskiej wsi, kazał przywołać *Tufeki* *baszę*, któremu polecono dozór na kanale, i zapytał się go, gdzie był pod czas rozruchu. Gdy zaś *Tufeki* *basza* nie mógł dostatecznie odpowiedzieć, wielki wezyr uderzył go kilkakrotnie własną ręką swoim *topuz*, to jest laską honorową a potem kazał maytkom greckim rzucić go do kanału.

— Dnia 11. —

Okręt, który w 8 dniach zawinął z *Korfu*, potwierdza wiadomość o zniszczeniu floty egipskiej przy *Zea*, którą grecy częścią spalili, częścią zabrali, a resztę seigają. Jenerał *Adam*, który był naocznym świadkiem tey bitwy, wróciwszy do *Korfu*, wychwala bardzo mężstwo i zręczność greków, którzy wystawili niesłychane nigdy widowi-sko pałac okręty wojenne, płynące na przestrzeni morza. Tak więc zginęły obie groźne floty, turecka i egipska, składające razem przeszło 600 wielkich i małych okrętów.

Dnia 20 września otrzymano wiadomość w *Zante*, iż do *Syra* przyprowadzono korwetę z eskadry *baszy* *Egiptu*, którą grecy w bitwie morskiej dnia 25 sierpnia (6 września) zdobyli przy *Stanchio*. W dniu tym grecy popłynęli naprzeciw

flocie egipskiej stojącej na kotwicy przy *Stanchio* ze wszystkimi jej statkami przewozowemi, co spostrzegłszy egipcyanie, uderzyli ze swojemi okrętami wojennemi na greków. Powstała zacięta bitwa, i na tém się skończyła, iż grecy spalili 5 lub 6 okrętów wojennych egipskich i 18 statków przewozowych, a wspomnianą korwetę, przyprowadzoną do *Syra*, i 50 innych statków przewozowych zabrali. Statki te chcą zaprowadzić do *Idryi*. W czasie bitwy flota kapitana *baszy* stała nieczynnie na straży przy *Budremi*.

O b j a w e n i e.

1. *Липовскій Почтамтъ* симъ вызываетъ желающихъ взять на себя поспавку по потребныхъ оному для нижнихъ почтовыхъ служителей *Липовской Дирекции* двухъ и одногодочныхъ аммуничныхъ вещей и имянно: сукна шлюнского темнозеленаго, бѣлаго, сѣраго и чернаго во обще 5802 арш. 14 верш., пѣсу чернаго 745 арш. снѣмеду темнозеленаго съ часшию мамису 3,397 арш. 4 верш., сукна сѣраго рускаго 3,752 арш. 8 верш., панталоновъ льбшнихъ изъ фламскаго полошна со всемъ сшшныхъ 429, каршуровъ парадныхъ для почпиліоновъ 379 и для инвалидовъ 22, шляпъ черныхъ полярковыхъ 131; галсшуровъ черныхъ суконныхъ 1064, и сапожнаго шовару на полусапоги съ подошвами и со всемъ приборомъ 532 паръ, чшобы шакоры явились въ *Почтамтъ* для произведенія съ ними шорговъ въ нижеозначенные сроки, имянно: первый 24, вторый 26 насшующаго ноября, а шрешій и окончательный 1го числа декабря мѣсяца, съ благонадежными и законными залогами, безъ коихъ никшо къ шоргу допущень быти не можешъ; дальнѣшшяже кондиціи объявлены будущъ при шоргахъ

Експедишоръ *Иванъ Берниковъ*.

O g ł o s z e n i e.

1. *Почтамтъ Литевскі* нинѣшнемъ зывающахъ подяć się доставленія потребныхъ для нижшхъ почтовыхъ служщихъ *Дирекци* *Литевской* двулетнихъ и једнолетнихъ рзечы аммуничныхъ, а мianoвicio: сукна шлѣскаго ciemноzielonego, бѣлага, szareго i czарного во ogóle 5802 аршынѡвъ 14 wierszkѡв; manszestru czарного 745 аршынѡв; stametu ciemноzielonego z częścią мамису 3397 аршынѡв, 4 wierszki; сукна szareго рускаго 3752 аршынѡв 8 wierszkѡв; pantalonѡв letnich z płótna flamandzkiego zupełnie uszytych 429; kartuzѡв parадныхъ dla postylionѡв 379 i dla инвалидовъ 22; kapeluszuѡв czарныхъ pojarkowych 131; halsztuchѡв czарныхъ sukienныхъ 1064; i towaru na obѡwie na pѡłbѡciki z podeszwami i całym przyrzadzeniem 532 par; ižby takѡwi przybywali do *Почтамту* dla odbycia z nimi targѡв w terminach poniżej wyrażonych, mianoвicio: pierwszym 24, drugim 26 następującego listopada, a trzecim ostatecznym dnia i grudnia, z pewnemi i prawnemi ewikcyami, bezъ których nikt do targu przypuszczonym być nie może; dalsze zaś warunki objawione będą przy targach.

Ekspedytor *Jau Bernikow*.

Pozwolono drukować. Z polecenia *JW. Wojennego Litewskiego Gubernatora* *Andrzej Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler*.

w Drukarni Redakcyi,

1. Niżej podpisany, dla powszechny i tych wszystkich wiadomości, kogo to interesować może, niniejsze do Gazet Kuryera Litewskiego podaje ogłoszenie. JW. Jan Antonowicz Hagesztron Nadworny Sowietnik i Kawaler, z mocy prawnie sporządzoney plenipotencyi od W. Fiedora Boryssowicza Kleyna Sowietnika Rządu gubernskiego Liflandskiego, wyprzedawszy niżej podpisanemu miasteczko Mileczyce i klucz Mileczycki, oraz prawo wieczysto przedaźne w Sądzie Głównym 2go Departamentu Grodzieńskiego w dniu 12 7bra 1824 przyznawszy, na pewnośc nabycia i bezpieczeństwo od wszelkich pretensyow wybytych wspomnionych dóbr Mileczyckich, w powiecie Brzeskim w gubernii Grodzieńskiej położonych, wniosł ewikcyą na majątkach własnych dziedzicznych Beyen-Hic. i Babecki w powiecie Wendeńskim w gubernii Liflandzkiej znajdujących się, a to na przeciąg czasu roku jednego i niedziel sześć. Jeśliby zatem kto, do nabytych dóbr Mileczyckich miał jakie prytenzye, upraszam o objawienie onych w ciągu roku i sześć niedziel. 1824 8bra 14 Grodno.

Felix Andrzejkowicz Prez. Sądu Granicznego gubernii Grodzieńskiej i Kawaler.

O g ł o s z e n i e.

2 Tamoźnia Jurburka ogłasza niniejszem, iż za skonfiskowane zatrzymane w miesiącu julii 1819 roku w powiecie rosieńskim na drodze do miasteczka Eyragoły przez pomocnika Nadziratelskiego Przewłockiego pospołu z objezdczykami, przedane z publicznego targu towary i konie, z rozrządzenia Zwierzchnosci, w liczbie innych, którzy otrzymali nagrodę, należy wydać także i służącemu wtedy, zmarłemu dozorczy pakhausowemu Obremskiemu 167 rubli 82½ kop. i objezdczykom: Kondratowiczowi, Mineyce, Jankowskiemu, Paszkiewiczowi i Uszczepowskiemu, każdemu po 594 rubli 77½ kop.; a zatem successorowie zmarłego Obremskiego i pomienieni objezdczykowie dla otrzymania w nagrodzie wyżej wyrażonych pieniędzy, albo sami stawić się do tej Tamoźni, albo umocować innych prawnym pełnomocnictwem.

Zarządzający Starynkiewicz.
Sekretarz Żurawlew.

2. Ponieważ Ukazami do wypisywania się z giełd w miesiącu nowebrze a dla zapisywania się do onych miesiąc december naznaczono i otém wiadomości, a także procentne pieniądze od objawionych kapitałow do Izby Skarbowey niechybnie przed dniem 1. januaryi każdego roku przedstawować należy; przeto Rada Mieyska Wileńska wszystkich jeneralnie, którzy jakie bądź handle, w mieście Wilnie utrzymują i kupieckim przemysłem zajmują się, oraz tych którzy w innych miastach mieszczą, byli i następnie chcą bydź w Wileńskiej gildzie zapisanemi, przez niniejsze w Gazecie Kuryera Litewskiego zamieszczające się ogłoszenie obowiązują ku zapisaniu się do właściwych gildyów na rok następny 1825 w Radzie Mieyskiej Wileńskiej niechybnie przed upływem terminu naznaczonego jawić się i gildyjskie procenta od objawiających się kapitałow i za księgi do Skarbu należne pod kwi-

ty teyże Rady wnieść. Dat w Wilnie roku 1824 mca 8bra 21 dnia.

Jan Buxsza Prezydent M. W.
Sekretarz Rady M. W. Józef Woytkiewicz.

Wypis z xiąg wieczystych Sądu Głównego Litewsko-Wileńskiego 2go Departamentu.

2. Roku 1824 miesiąca octobra 20 dnia. W departamencie 2gim Sądu Głównego Litewskiego Wileńskiego stawając osobiście JW. Antoni Chrapowicki były Prezydent Sądu Głównego Wileńskiego 1go Departamentu, oświadczenie w imieniu JW. Michała Ogińskiego Taynego Radcy Senatora Państwa i Kawalera z oddaniem majątkow na satysfakcyą wierzycieli pod taxę i exdywizyą wieczystą przez tegoż Chrapowickiego podpisane do akt podał, jakowe oświadczenie tak się wyraża. Niżej podpisany w imieniu i za pełnomocnictwem JW. Michała Hrabi z Kozielska Ogińskiego taynego radcy, Senatora Państwa działający, pragnąc wypełnić jego wolę przyniesienia nayrychlejszey satysfakcyi wszelkiego tytułu kredytorom do dóbr jego pretensyą regulującym, przez awizacyą w Kuryerze Litewskim zapisaną, zaprosilem wszystkich na dzień 1 julii idącego roku do miasta Wilna dla dobrowolnych z temiz wierzycielami o należności ich układow; zjazd takowy lubo nie wszystkich zgromadził wierzycieli, możeby wszakże ułatwić drogą rychłego i spokojnego ich usatysfakcyonowania, gdyby stosunki z Naywyższego Ukazu dla zagranicznych kredytorow, do masy dóbr Senatora Ogińskiego dozwolone, a mnogich kognicyi wymagające, niewykazały samym obecnym kredytorom niepodobieństwa rozliczenia się inną, jak tylko prawami Naymilościwiej dozwołanemi wskazaną drogą, aby więc takowej przewłoką dla masy i wierzycieli szkodliwą nieopoznać, niżej podpisany w stosunku nayzupełniejszy do Naywyższych Ukazow 1816 i 1825 postanowionych, oświadczać dla wszystkich wierzycieli prawną satysfakcyą z wszelkich dobr ziemskich do niesprzecznego dziedzictwa Senatora Ogińskiego należnych, w jego niedysputowanym dziedzicznym władaniu zostających, jako też z dalszych ruchomych własności, takowych aktorstwa w imieniu pryncypała mego, na tychże wierzycieli zrzekając się, a pod wieczysty rozdział dla tychże oddając, dla uzyskania satysfakcyi zgodney z prawem i Naywyższemi Ukazami co do dóbr i interesow Ogińskich zaszlemi, postanawia udać się niezwłocznie do Sądu Głównego Departamentu 2go gubernii Lit. Wileńskiej, przez prawne cytacye o wyznaczenie jednego dzielczego Sądu, w którymby to wszystko co ze związku interesu wypadnie ostatecznie rozbranym być mogło, i realnym wierzycielom satysfakcyą przez wydział wieczystey ziemi dopełnioną została, i w tym celu niniejsze oświadczenie przed Sądem Główn. 2go Departamentu gubernii Litew. Wileń. zapisuję, przy oddaniu pełnomocnictwa mnie służącego do akt tegoż Sądu. U tego oświadczenia podpis następny. Antoni Chrapowicki były Prezydent Sądu Głównego Lit. Wileńskiego 1go Departamentu. Jakowe oświadczenie po podaniu do akt jest do xiąg Sądu Głównego Lit. Wileńskiego 2go Departamentu przyjęte i wpisane,

z których i ten wypis pod pieczęcią urzędową tegoż Sądu stronie roku 1824 miesiąca octobra 21 dnia wydany. Zgodno z xięgami świadczy Sekretarz tytularny Radca Dobrzański.

Takowe oświadczenie może Redakcyja do Gazet przyjąć poświadczam Wincenty Malecki Assesor S. Główny.

3. Magistrat miasta Grodna mając się za spełnieniem przepisanych prawideł przez opinią Rady Państwa Na wyższą wolą w roku 1821 marca 14 dnia utwierdzonych; i przez Ukaz Rządzącego Senatu posrzednictwem Rządu Guberskiego Lit. Grodzien. ogłoszonych, i ku spełnieniu podanych, względem zaprowadzenia po miastach domow Gościnnych, Restauracyow, Kawiarniow, Traktyerów, i Garkuchniow, gdy w mieście Grodnie z rokiem 1823 już są w części takowe zaprowadzenia urządzonemi, lecz tylko z oznaczoney liczby traktyerow jeden jeszcze pozostał do wypuszczenia przez licytacją w czteroletnią arendę, a odpowiednie do § 10 tychże prawideł, gdy widzi potrzebę izby utrzymujący takowe zaprowadzenia wznawiali każdorocznie otrzymane już dozwoleń, jak równie wedle § 2 i 13 chcąc naywięcej tych zaprowadzeń w tymże mieście za ustanowioną opłatą Akcyzną urządzić; podaje do powszechney wiadomości, iż na wzięcie traktyeru w czteroletnią arendę przez publiczną licytacją, która odbywać się ma w Magistracie Grodzieńskim, naznaczone zostały termina 15—30 oktobra i 12 miesiąca nowembra idącego 1824 roku, a zaś na utrzymywanie dalszych zaprowadzeń, tak tym którzy już one pozakładali jak równie i dalszym chcącym one pozakładać do jawienia się z swojemu przedsięwzięciami, użyczony jest czas do 1 decembra idącego roku. Dla czego Magistrat Grodzieński podając do powszechney wiadomości, czyni niniejsze ogłoszenie i przez one wzywa, aby każdy chcący wzięść w arendę traktyer odpowiednie do tychże prawideł § 39 i 43 jawił się w Magistracie Grodzieńskim na termina wyż oznaczone, a chcący utrzymać dalsze zaprowadzenia za ustanowioną opłatą akcyzną w tymże mieście, izby stosując się do § 20 w czasie zamierzającym się do dnia 1 xbra tegoż 1824 roku swe zamiary oświadczyli, jak równie przez też ogłoszenie zawiadamia, że każdy chcący bydz poinformowanym o wszystkich szczegółach tych zaprowadzeń każdego czasu i dnia za udaniem się do kancelaryi tegoż Magistratu, może w każdym przedmiocie bydz poinformowanym i mieć dalsze objawione sobie w tym dane prawidła. Działo się w Grodnie dnia 22 miesiąca septembra 1824 roku. Prezydujący Woytkilewicz. Burmistrz Józef Rautenberg, Pisarz Zyszkiewicz.

Zgodno Powytczyk Soroczyński.

Oświadczenie.

3. Oświadczenie Imieniem JWW. Bazylego i Anieli z Podbereskich Kolkowskich Sowietskowskiego Skarbowey Izby Wileńskiej czyni się z takowey okoliczności: ze skutków dokumentu wieczysto dzielczego między JWW. Justynem vice Marszałkiem i Jerzym Podkomorzycem ptu Brasław. Podbereskimi braćmi, a JW. Anielą Kolkowską Sowietskową

siostrą, w rzeczy sukcesyji po ich rodzicach JWW. Justynie i Ewie z Frackiewiczow Podbereskich Podkomorzych Brasławskich roku 1823 junii 18 dnia zawartego, eorundem w Sądzie Głównym Wileń 2go Departamentu przyznanego, i tegoż samego roku julii 9 w aktach Magistratu Wileń. oblatowanego, kamienica w mieście Wilnie na szklanney Ulicy pod N. 218 naydująca się na schedę JW. Kolkowskiej dostała się, przy opisanym ze strony braci na rzecz wspomnioney Sowietskowskiej takim warunku: „W przypadku zakłócenia, czy to przez któregokolwiek z rodzeństwa, czyli przez którego z kredytorow, i we wszelkich pretensyach do tey kamienicy, stosować się mogących, my bracia z funduszow przy nas pozostałych, zastępować będziemy JW. Kolkowską siostrę naszą, i ewinować na pozostałym nam po rodzicach nieruchomości majątku Georgianowie i Raminowie w Brasław. Ptcie położonych naymownie zaręczamy i zapewniamy.“ Pomimo jakowey, zdało się W. Jozefowi Izbickiemu b. Adwokatowi Subsell. Wileńskich, mającemu pretensją o 600 rubli do braci Podbereskich, pozwać ich w roku teraz. 1824 8bra 3 dnia do Ziemstwa Wileń., pozrywając ich jako debitorow, zając jednym pozwem, JW. Sowietskową Kolkowską, nie kładąc zaś go na majątku braci nieruchomym, kazać położyć na kamienicy; o czém JWW. Podberescy, których to szczególniej interessować powinno, i wiedzieć nie mogą. Gdy tedy niewłaściwie JW. Sowietskowa przez W. Izbickiego została pozwana, i na taki pozew nie jest obowiązana odpowiadać, przez niniejsze oświadczenie nie tylko rzeczonogo Izbickiego, ale i każdego z podobną odezwać się mogącego do kamienicy JW. Sowietskowskiej pretensją uprzedzając, dla powszechney wiadomości podaję go do Akt i do gazet, roku 1824 8bra 10 dnia.

Takowe Oświadczenie jako proszony podpisuje. Benedykt Antuszewicz Adwokat Subsellioń Wileń.

Roku 1824 mca 8bra 10 dnia, przed aktami Ziem. Ptu Wileń., stawając osobiście WJP. Benedykt Antuszewicz Adwokat Subsell. Wileń. niniejsze oświadczenie wpisać do Protokółu podał i one w tymże protokule własnoręcznie podpisał.

Przyjąłem Jan Zienkowicz Rejent i Kawaler.

Roku 1824 8bra 16 dnia. Takowe oświadczenie Redakcyja Kuryera Litewskiego w Gazecie umieścić może. Sędzia Grodzki Wileński Antoni Pomarnacki.

P o z e w.

Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnącego Całą Rosyą etc. etc. etc.

2. Pozew przed Sąd Taxatorsko-Exdywizorski remissą Sądu Ziemskiego Wilkomierskiego 1824 r. marca 6 dnia zasła w majątności Markunach w powiecie Wilkomierskim na usatysfakcyonowanie wierzytelow i pretensorow zesłego Józefa Karwowskiego Porucz. b. woy. pol. determinowany, na instancją UUr. Wiktoryi z Kiełpszow matki, Romualda, Edwarda, Mieczysława synow, Felicji, Anieli, Anny, Róży, Józeffy, Ludwiki i Ewy córek Karwows-

skich Porucznikowej i Porucz. b. woysk pol. successorow po zeszytm Józefie Karwowskim, edyktalnie, w skutek dekretu Dyllacyynego, tegoż Exdywizorskiego Sądu w roku terażniejszym juli 11 dnia ogłoszonego, po UUr. Michała Karwowskiego po zeszytm Stefanie successora bracie rodzonym, Antoniego Siemaszkę Rejenta Ziemskiego Kowień, Ignacego Zawiszę Mar. Kowieńskiego, Tadeusza i Rozalii Mickiewiczow Kraycz, star. Berela Nefstelowicza i Zelika Jankielowicza, po dekrecie niestannym aprobuującym areszt u W. Kazimierza Truskowskiego b. Sędz. Upit. a zatem i po tegoż samego Truskowskiego o skutki założonego aresztu, Franciszkę Dowgirdową, JOX. Józefa Giedroycia, oraz po wszystkich kredytorach i pretensorach i debitorach wynoszący się oto: iż obzał. mianowicie zeszyt Stefan Karwowski za własną inskrypcją w roku 1812 miesiąca 9bra dnia 20 zawinił się czer. złot. 100 i rubli srebrnych 850, a udzielnie za przelewami, jakoto: od Wgo Józefa Hopena Sędzię Ziem. Wilkomierskiego na czer. zł. 1884, od W. Justyna Reutta na czer. zł. 350, udzielnie rubli srebr. sztuk 70. Za listem własnoręcznym, pod rokiem 1812 januarii 17 dnia rub. sreb. 30, zaś Wny Siemaszko za inskrypcją rubli srebr. 200, Tadeusz i Rozalia Mickiewiczowie podobnież za inskrypcją w r. 1808 marca 20 rubli srebr. 51, Ignacy Zawisza Marszałek za inskrypcją rub. sr. 30, Star. Berel Nefstelowicz za kartą czer. zł. 50, a Zelik Jankielowicz za inskrypcjami trzema za 1szą w roku 1810 janii 10 dnia rub. sr. 28 kop. 50, za 2gą w r. 1819 januarii 16 rub. sr. 30, za 3cią tegoż roku i dnia rubli srebr. 73, po dekrecie niestannym aprobuującym areszt, zeszytm Józefowi Karwowskiemu zawiniwszy, i dotąd, ani w kapitałach ani procentach żadney niedopełniwszy satysfakcyi a Dowgirdową i Giedroyciow jako kredytorow i pretensorow gdy dziś na zadosyć uczynienie jego wierzycielow i pretensorow, jedyny składacie fundusz, pozywając zatym obzał. do zarekognoskowania na każdym poosobno w górze poszczególnionych kapitałow, wespuł z zaległemi procentami, i wydatkami prawnymi, do ich połączenia w masę, na satysfakcyą prawnych do tey massy wierzycielow i pretensorow, do spełnienia skutkow aresztu z obzałowanymi, z obzał. Truskowskim na Zeliku zeszytm, oraz sądenia tego co w sprawie dowiedzionym będzie.

Roku 1824 mca 8bra 16 dnia ja Wozny takowego Edyktalnego pozwu kopią w sprawie WW. Wiktoryi z Kiełpszow matki, Romualda, Edwarda, Mieczysława synow, Felicji, Anieli, Anny, Róży, Józefy, Ludwiki i Ewy córek Karwowskich Porucznikowej i Porucz. b. woysk pol. po UUr. Michała Karwowskiego, Antoniego Siemaszkę Rejenta, Ignacego Zawiszę Marszał, Tadeusza i Rozalii Mickiewiczow Kraycz, Star. Berela Nefstelowicza, Zelika Jankielowicza, Franciszkę Dowgirdową Rejent. Józefa Giedroycia Jenerała w franc przed Sąd Taxatorsko-Exdywizorski massy zeszytgo Józefa Karwowskiego porucz. b. w. pol. w mieście Wilkomierzu w dniu 17 gbra terażniejszego roku złożyć się mający, do drzwi Sądowych Ziemskich tegoż ptu przybiłem.

Onufry Antoni Burneyko Woz. ptu Wilko.

Roku 1824 mca octobra 16 dnia przed aktami Ziemskimi powiatu Wilkomierskiego stawając obecnie wozny w górze wyrażony relacją takowego pozwu Urzędownie zeznał.

Przyjąłem Felix Pawłowicz Ziemski ptu Wilkomierskiego Rejent.

Może Redakcyja w Gazecie Kurjera Lit. umieścić Sędzia Grodzki Wilkomierski i Exdywizor Antoni Piotuch.

2. Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOŚCI Samowładzącego Gałą Rossyą etc. etc. etc.

Excerpt oświadczenia z protokółu potoczne-go Ziemskiego Kobryńskiego wdacie poniżej wyrażoney zapisanego. a w roku terażniejszym 1824 juli 30 dnia urzędownie jest wydan.

Roku 1824 miesiąca juli 28 dnia. Przed Aktami Ziem. Ptu Kobryń stawając osobiście W. JPan Stanisław Maximowicz następnę w imieniu W. Antoniego Paszkowskiego Chor. b. W. Pol. z mocy plenipotencyi w roku 1824 mca juli 20 dnia wydaney, i w tymże miesiącu juli 28 dnia w Sądzie niższym Ziemskim Kobryńskim zajawioncy zapisał oświadczenie. Jeszcze w roku 1822 mca juli 26 dnia W. Antoni Paszkowski nie mogąc sam osobiście asystować przy licytacyach na rozmaite przedmioty w Gubern. Grodzień. wydarzać się mogące, Star. Leybkowi Mejerowiczowi Goldfarbowi mieszkańcowi miasta Kobrynia wydał plenipotencyą do licytowania w imieniu tegoż Paszkowskiego odkupow kabaczných, piteynnych, korobocznych, konsumpcyynnych i targowych oraz na dostawę płótna, jeżeliby się gdzie one wydarzyły, przy jakowem umocowaniu dozwalając temuż Star. Leybkowi Goldfarbowi w obiekcie wyw. rzeczonym publicznych skarbowych licytacyow, próby gdzie należy podawać, umowy i kontrakta zawierać, pieniądze przyjmować, z oddania onych kwitować, oświadczył na to ewikcyą z własnego majątku Turney w powiecie Kobryń. sytuowanego 53 dusz męzkich zawierającego. Przy wydaniu takowey plenipotencyi Star. Leybko Goldfarb obowiązał się, iż o wszelkim oney obrócie W. Paszkowskiego zawiadamiać będzie, że nic bez jego woli działać i rozpoczyniać nie ma i nadto ponieważ obrót takowey plenipotencyi prócz zaręczenia pewnych korzyści samemu aktórowi, mógł także przynosić pewne i niezawodne użytki i Star. Leybkowi, zatem tenże przyjął na się opłatę 40stb rubli sr. corocznie jako uczestnik wszelkich korzystnych w czasie licytacyi widoków, do tego w pewność większą do browolnego zobowiązania się przyrzekł wydać temuż Leybko w rychłym czasie na tym wszystkim assekuracyyny formalnie sporządzony i przyznany dokument w którym nadto miał opisać ewikcyą o wszelkiego swojego majątku ruchomego i nieruchomego i summowego, a to pod przypadek narażenia W. Paszkowskiego na odpowiedź z rzeczy mu wydaney plenipotencyi. Gdy więc teraz dwa lata już przeszły, a W. Paszkowski powinnego dokumentu od Leybki nie otrzymał, a tém samem pozbawiony ze strony Leybki Mejerowicza upewnień może bydź w każdej chwili ofiara zdradzonego podeyscia, gdy więc wspomniona plenipotencya niejest w żadnym do tyczas działaniu i nie ma założonego zaprzeczenia na majątku Turney, a tem bardziey, że Star. Leybko nie ma odpowiedzialnego funduszu i na onym bardziey upada, zatem oną w imieniu W. Antoniego Paszkowskiego cofam, rzekam się i za ustalą i nieważną ogłaszam i z Akt eliminuję, i wydanie excerptem z tychże komunikolwiek bądź wzbraniam, i że od daty niniejszego zaręczenia się za Star. Leybkę Mejerowicza odpowiadać W. Paszkowski, ze swojego majątku nie będzie oświadczał. W protokule potocznym podpisano. Stanisław Maximowicz.

Zgodnie z protokulem potocznym świadczę Mikołaj Walicki Regent Ziem. Ptu Kobryńskiego. Takowe oświadczenie wolno do Kurjera Litewskiego podać poświadczam. Michał Cytowicz Sędzia Grodzki Ptu Kobr. Kolleski Assesor.